

Under Galgen

Skuespil under Krigens Tegn
i 4 Akter, 125 Afdelinger af
Laurids Skands,

Medarbejder af

Det hemmelighedsfulde X

Den uskyldige reddes.

Optaget af ^{AA}/s Kinografen, København

UNDER GALGEN

Skuespil under Krigens Tegn i 4 Akter, 125 Afd.

af **Laurids Skands,**

Medarbejder af

Det hemmelighedsfulde X.

HOVEDROLLERNE:

Oberst Bjelke	Einar Zangenberg.
Yelva, hans Hustru	Tilley von Kaulbach.
Carol, deres Søn	Fridtjof von Kaulbach.
Richard Bøhme, Oberstens Halvbroder	* * *
Løjtnant Sparre	Anton de Verdier.
Lilly, Carols Legekammerat	Lilian.
Volhyma, indfødt Spaakvinde	Alfi Zangenberg.
Officerer, Tropper, indfødte Slavinder og Negre, Banditter, Tjenere, Fangevogtere, etc. etc.	

Oberst Bjelke er ikke lykkelig i sit Familieliv.

Han beklæder en anset Stilling, har en dejlig Dreng og en smuk Hustru, men alligevel er der ikke Ro i hans Sind, thi Skinsygens Orm gnaver ham . . .

Og den smukke Fru Yelva giver virkelig Anledning til Mistanke.

Hun er sammen med Løjtnant Sparre tidligt og silde, og en Dag har de aftalt en Tur til en kendt Spaakvinde, hvor den unge Frue vil se sin Skæbne.

Den lille Carol og hans Legekammerat Lilly finder imidlertid Brevet, hvori Turen aftales, og begge følger efter de ældre, til de naar det Værtshus ved Grænsen, hvor Spaakvinden har til Huse.

Fru Yelva fremfører sit Ønske, og Spaakvinden viser hende da et Syn, der stiger frem af Ildstedets Dampe, og med Rædsel ser den unge Kvinde sig selv staaende ved Foden af en Galge med Rebet om sin Hals!!

Udmattet vakler hun bort, støttet af Sparre, der trøster hende og benytter Lejligheden til at kysse hende.

Men den lille Carol, der har holdt sig skjult, værner om Faderens Ære og gaar som en rasende løs paa Sparre.

Men siden den Dag nærer Barnet stedse Mistro til sin Moder.

Oberst Bjelke er stadig ikke lykkelig, og til hans øvrige Sorger kommer nu ogsaa et Brev, der meddeler, at hans Halvbroder, Richard Bøhme, er løsladt af Fængslet og er rejst for at opsøge ham.

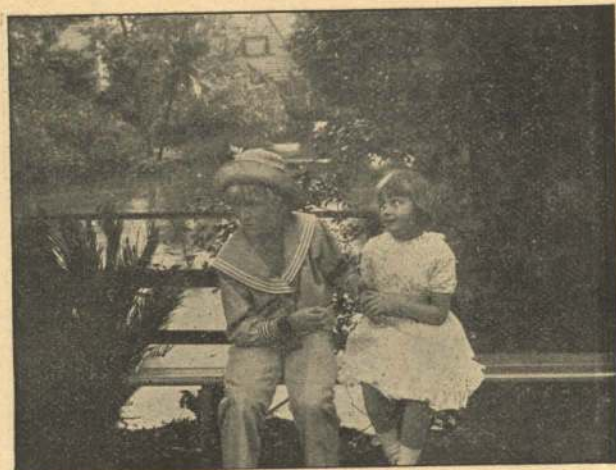
Carols Mistro til Moderen.

Blandt sine Papirer leder Obersten nu det frem, hvor hans døende Fader tilstod, at Bøhme var hans Halvbroder og samtidig opfordrer den ægtefødte Søn til at huske paa, at de dog begge er rundne af det samme Blod.

Ogsaa Bøhme, der nu nærmer sig Oberstens Hus, gør Regning paa Blodets Baand, og da han gør Holdt i en Kro ved Grænsen, ser han lyst paa Tilværelsen og hjælper i sin almene Glæde Spaakvinden, i hvis Kro det er, han har gjort Holdt, til sin Ret overfor et Par bedrageriske Gæster. Saa gaar han videre mod sit Maal.

Mødet med Obersten forløber dog ikke helt, som Bøhme havde haabet det.

Obersten vil intet have med Halvbroderen at gøre,

Carol betror Lilly sine Sorger.

men for Faderens Skyld giver han ham en større Pengesum, hvorpaa han jager ham bort.

Netop paa samme Tid modtager Obersten en vigtig Depeche:

Lokket i Falden.

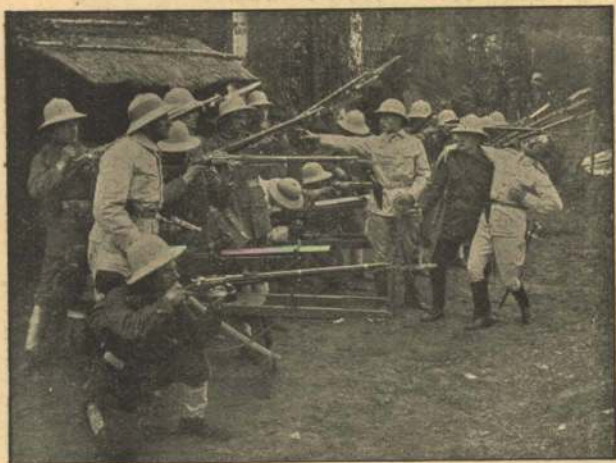
„Levadiens Ultimatum foreligger. Gør alt klart til Forsvar. Hold Grænsepatrouillerne mobile. Krigsministeren.“

Obersten, der kommanderer Tropperne i Grænse-distriktet, faar nu andet at tænke paa end Halvbrode-rens Trusler.

Den sorte Forrader.

Samtidig med at Oberst Bjelke træffer alle Forbe-
redelser til Kampen, lægger Bøhme imidlertid, sammen
med Spaakvinden i Kroen, en Del Raad op, og han

Kroen stormes.

beslutter at benytte sig af sin store Lighed med Ober-
sten til at gennemføre et Kup.

Løjtnant Sparre modtager ved samme Tid en Ordre:

„Krigen erklæret. Afgaa i Morgen Aften Kl. 10
med Deres Deling til Forstærkning af Grænsevagten.
Bjelke, Oberst.“

Carol i Hulinien.

Sparre skriver straks et glødende Brev til Fru Yelva
og beder hende om endnu et Møde.
Den aarvaagne Carol finder Brevet, og kort efter

Den indfødte Spaakvindes Offer.

er ogsaa Faderen indviet i Sagen. Under Skinsygens
stærke Pres tvinger han sin Hustru til at skrive til
Sparre:

„Jeg er parat til alt for Deres Skyld. Kom! Jeg er alene.“
Deres Yelva.“

Næppe har Sparre modtaget Brevet, før han iler til Mødet. Dog, ret længe nyder han ikke Glæden ved den Elskedes Nærværelse, thi som et Uvejr er Obersten over ham, og med Ridepysken jager han ham ud af Huset.

Anslaget mod Oberst Bjelkes Ære er vist tilbage, men Anslaget mod hans Liv truer ham endnu. Bjelke modtager et Brev fra Bøhme, hvori denne skriver, at han er blevet overfaldet, ligger døende i Kroen og for enhver Pris maa tale med ham. Uden at ane ondt begiver Obersten sig straks af Sted.

Tilstaaelsen.

I Kroen sker det planlagte Overfald. Banditterne lænker ham i Kælderen, medens Bøhme trækker i hans Uniform og vender tilbage til Kommandantboligen, hvor hans store Lighed med Obersten gør, at ingen fatter Mistanke.

I Oberstens Kontor giver Bøhme sig straks til at lede efter Pengene, men endnu før han har naaet sit Maal, er Hævnen over ham, og den kommer fra den Side, han mindst aner det.

Thi er han — takket være Ligheden med Obersten — gaaet ind til dennes Behageligheder, saa har han samtidig ogsaa udsat sig for de Farer, der truer denne, thi Sparre, der ubemærket har sneget sig bort fra Lejren for at tage Hævn for den Tort, han har lidt, træder pludselig ind i Stuen, og i næste Øjeblik ligger Bøhme død paa Gulvet.

I Værelset ved Siden af forsøger Sparres indfødte Tjener samtidig at gøre det af med Fru Yelva, men i sidste Øjeblik faar Ofret fat i en Revolver, og saaret af flere Kugler flygter Morderen.

Forfærdet iler Yelva ind i Mandens Værelse, og her finder hun ham liggende død med en Kugle gennem Hjertet. Hun gør Anskrig, og Vagten kommer til. Hendes Fortvivlelse er stor og ægte, men Mistanken om, at det er hende sely, der har dræbt Obersten, slaar straks ned i alle, og den uheldige Kvinde føres i Fængsel.

Sparre og Tjeneren er imidlertid ubemærket sluppet tilbage til Lejren, og uden at føle Samvittighedsnag

Carol befrier sin Fader.

hører han kort efter, at hans fordums Elskede er dømt til Galgen for det Mord, hun ikke har begaaet.

Samtidig tager Kampene fat for Alvor.

Fjendtlige Styrker, støttet af Artilleri og Maskingeværer, falder ind i Landet, og Forsvarerne trænges haardt. Kampen, der ofte føres Mand mod Mand, nærmer sig den gamle Kro, hvor Oberst Bjelke holdes fangen, og kort efter regner Kuglerne ned over Huset.

Løjtnant Sparre leder Forsvaret.

I Kælderen slider den bundne Oberst som en rasende for sin Frihed, og det lykkes ham virkelig at komme nogenlunde løs. Gennem en Aabning ser han ind i Krostuen. Da Sparre faar Øje paa ham, griber Rædslen ham, han tror at se et Genfærd fra Graven. Samtidig slaar en Granat ned i Huset og saarer Sparre dødeligt.

Inden han stedes for sin sidste Dommer, letter han nu sin Samvittighed for Tilstaaelsen af sin Brøde. Han forsikrer, at Fru Bjelke er uskyldig, og et Øjeblik efter udaander han.

Medens disse Begivenheder foregaar i Kroen, kan man se en lille Dreng ile af Sted gennem Ild og Røg uden Sans for Faren, kun brydende sig om at naa sit Maal.

Det er Carol, der er kommet i Besiddelse af Bøhmes Brev til Obersten, og som nu forstaar, at der er hændet Faderen noget i Kroen.

Uden at ænse Kuglerne, der slaar ned om ham, skynder han sig af Sted. Staaende lige i Fronten raaer han til en Afdeling Tropper: „Aah! Frels min Fa'r! Hører I! Han er fangen i Kroen! Storm den!“ Og virkelig, han naar levende til Kroen, der stormes og Carol finder sin kære Fa'r i Live.

Af Sparres skriftlige Tilstaaelse ser Oberst Bjelke, hvilken Fare, der truer hans Hustru, og af Sted gaar det atter gennem Kanonerens Ild og Maskingeværernes Kugler, af Sted til Fortet, hvor Eksekutionen finder Sted.

Som en gal sprænger den ulykkelige Mand af Sted, og han vilde være kommet for sent — blot det ene usalige Minut for sent, der for Stedse havde skilt ham fra Hustruen —, hvis ikke den tapre lille Carol havde gjort endnu mere for at frelse baade Mo'r og Fa'r.

Tiden for Eksekutionen er kommen. Yelva skal tage Afsked med Livet, og krampagtigt knuger hun sin elskede lille Dreng, stirrende gennem Fængselsvinduet, hvor den rejste Galge truende møder hendes Øje.

Hun hentes — Signalet gives — men da sker det forunderlige. Eksekutionen maa udsættes nogle Øjeblikke.

Det er den lille modige Carols Bedrift, der frelser Moderen, idet i næste Minut Obersten naar at redde den uskyldig Dømte fra en grusom Død.

Den 12-aarige Fridtjof von Kaulbach, der udfører Hovedrollen Carol.

13034

